σας. Τούτων ὁ ιγ' ἐστὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων. Ἐξεδόθη ἐν Τεργοβύστῳ ἐν ἔτει 1710 (α).

Ἰωάννης Ζωναρᾶς, Κωνσταντινουπολίτης, μέγας Δρουγγάριος τῆς βίγλης καὶ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου. Ὁ Ζωναρᾶς μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς καὶ τῶν ἑαυτοῦ τέκνων καταλιπὼν τὰς βασιλείους τιμὰς ἀπεχώρησεν εἰς μοναστήριον, ὅπου ἔλαβε τὸ σχῆμα τοῦ μοναχοῦ. Ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐν Ἄθωνι μοναστηρίῳ τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ ἐτῶν 88. Ἔγραψε δὲ ποιήματά τινα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων, ὧν μνείαν ποιεῖται ὁ Καβέας, καὶ Κανόνα δογματικὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οὗ ἕκαστον τροπάριον ὑπόθεσιν ἔχει αἵρεσίν τινα, οἷον τὴν τοῦ Ἀρείου, τοῦ Σαβελλίου, τοῦ Μακεδονίου, τοῦ Ἀπολιναρίου κτλ. τὸ δὲ τελευταῖον τροπάριον τῆς ϑ' ᾠδῆς τὴν τῶν Λατίνων. Ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς· „Σκεπάσαις, ὦ Παρθένε, ποίμνην τὴν σήν, καὶ δεινῆς ἀποστήσαις αἱρέσεως τῶν Ἰταλῶν, δύο μὲν ἀρχὰς ἐπὶ τῆς μιᾶς δογματιζόντων φύσεως, Πνεύματος διττὰς δὲ τοῦ παντουργοῦ λεγόντων ἐκπορεύσεις, ξένως καὶ ἀσυνήθως, ὧν περ τῆς πλάνης ἡμᾶς λύτρωσαι". Ἐξεδόθη ὑπὸ Κοτελερίου ἐν Eccles. graec. monum. τομ. 3 (β).

Μιχαὴλ Γλυκᾶς, Βυζάντιος, ἤκμαζε περὶ τὸ ἔτος 1150. Σφάλλεται ὁ Οὐδῖνος λέγων (γ) ὅτι ὁ Γλυκᾶς ἤκμαζεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ἐν ἔτει 1450. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Γλυκὰ δείκνυται σαφέστατα ὅτι ἔζη ἐπὶ τῶν

(α) Βλ. Ἀσωπίου Ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων σελ. 852. Ἐν Ἀθήναις 1850.

(β) Fabricii Biblioth. Graec. Tom. XI. p. 223.

(γ) Comment. de scriptor. ecclesiast. Tom. 3. p. 2522.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ